

Rare jongens

Het is op het eerste gezicht een beetje vreemd om in de krant te lezen dat de gemeente Berg en Dal inwoners stimuleert om van het gas af te gaan, terwijl luttele kilometers verderop in het Duitse Kranenburg subsidie wordt verstrekt om woningen aan te sluiten op aardgas. 'Rare jongens, die Duitsers?'

Wethouder Verheul van de Gelderse gemeente vindt van niet. Hij vindt het een grote verbetering als de Duitsers van bruinkool overstappen op gas. Bovendien zijn ze over de grens weer veel verder als het gaat om windmolens. Deze gemeentebestuurder heeft gelijk. Eenieder die wel eens via de Duitse Autobahn richting Nederland zoekt, weet dat de landsgrens vaak daar is, waar de windmolens aan de einder staan.

In het dichtbevolkte Nederland moeten we niet alleen bij nieuwbouw van het gas af. Ook de bestaande bouw zal op termijn moeten aansluiten op andere energiebronnen. Windmolens komen dan al snel in beeld. Er zijn vergevorderde plannen om in diverse dunbevolkte delen van het land, zoals op Goeree-Overflakkee, in het Groningse Oldambt en de nabij gelegen Drentse Veenkoloniën, verschillende windparken te realiseren. Het zijn bepaald geen kleine jongens, de windturbines die in een meestal uitgestrekt en door rechte lijnen gedomineerd landschap moeten worden neergezet. Lekker ver uit het zicht van een groot deel van de Nederlandse bevolking. Soms bijna aan de horizon van onze oosterburen. Als zij aan landschapsvervuiling doen, dan mogen wij dat ook.

Het verzet tegen de windmolens is – zacht gezegd – bepaald stevig te noemen. Bestuurders, grondeigenaren en ondernemers die meewerken aan de bouw van de molens, worden steeds vaker persoonlijk bedreigd. Zodanig ernstig soms, dat ze hun werkzaamheden staken of zich genoodzaakt voelen om een noodknop bij zich te dragen, waarmee ze snel contact kunnen leggen met een particuliere beveiligingsorganisatie. Woorden als terrorisme en terreur vallen in de media. Rare jongens, die amokmakers?



foto: Fokke Baarssen | Shutterstock

Mogelijk wordt de weerstand tegen de moderne energie-opwekkers wel extra gevoed door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. In een lange uitspraak veegde de Afdeling begin april weer eens allerlei inhoudelijke bezwaren van tafel tegen een bestemmingsplan en de omgevingsvergunningen voor een tweetal windparken in de gemeente Goeree-Overflakkee. Eind mei kreeg de realisatie van het windpark N33 groen licht van de Afdeling. Daar was zelfs een uitspraak voor nodig van meer dan tweehonderd pagina's! Voor een windmolentegenstander is het natuurlijk frustrerend om keer op keer te moeten lezen dat de Afdeling vindt dat de betogen tegen een overheidsbesluit falen. Dit laatste is overigens in zijn algemeenheid vrij snel het geval als je procedeert bij de hoogste bestuursrechter. Daarmee zeg ik beslist niet dat het in juridisch opzicht rare jongens (en

meisjes) zijn, daar bij de Afdeling. Zo werkt het bestuursrecht nu eenmaal.

Mogelijk bent u, net als ik, heel benieuwd wie door de komende generaties zullen worden aangewezen als de rare jongens van de energietransitie. Ik vast niet, want ik koop bij het tankstation mijn CO₂-uitstoot af voor één extra cent per liter fossiele brandstof. Met mijn bijdrage worden nieuwe bomen geplant. Goed voor het klimaat en goed voor mijn gemoedsrust. U vindt mij toch geen rare jongen?

Manfred Fokkema

Noot

- 1 'Berg en Dal moet van het gas af, pal over de grens krijg je juist subsidie als je gas neemt', *De Gelderlander* 22 maart 2019.